

Recension **Konstutställningar**

Gallerierna höstöppnar med humor och färg

Julio Le Parc, "Permutation de la Longue Marche no.1", 2020. Akryl på duk. Foto: Andréhn-Schiptjenko

Konstgalleriernas höstupptakt bjuder på en gammal mästare, sträva ytor, motorsågsskulpturer, mycket färg och en hel del humor. Först ut är klustret av gallerier kring Hudiksvallsgatan i Stockholm.

Clemens Poellinger

Publicerad 09:00

 Följ skribent

Julio Le Parc, installationsvy på Andréhn-Schiptjenko. Foto: Jean-Baptiste Béranger

Julio Le Parc, Andréhn-Schiptjenko, Linnégatan 31, t o m 1 oktober

Att titta in på galleri Andréhn-Schiptjenko just nu är att kliva in i ett stycke konsthistoria. Den argentinsk-franske konstnären Julio Le Parc, 93 och fortfarande verksam, visar målningar och collage från 1970-talet fram till i dag. Inspirerad av konkretismen och färgfältsmåleri utvecklade han 1959 en egen färglära.

Sedan dess håller han sig i sitt måleri till enbart 14 kulörer. Bilderna ligger nära opkonsten och utstrålar 1970-talets visuella energi i sitt uttryck. Julio Le Parcs credo är att betraktaren ska kunna uppleva konsten utan förkunskap om referenser eller symbolik, därför är hans bilder helt fria från sådan överbyggnad.

Amalia Bille, Berg Gallery, Hudiksvallsgatan 8, t o m 24 september

De flesta av Amalia Billes gestalter i keramik ser på en med stiliserat målade ögon i glasyr. Alls inte stint eller hotfullt, snarare med visst vemod eller rentav med ömhet. Stengodsleran bär spår av skaparens händer, formernas ofullkomlighet är poängen. De ofta klotrunda huvudena fyller rummet med poetisk närvaro.

Vid ena kortväggen står en fin grupp med tre figurer. Deras lemmar är sammanflätade, eller om det är grenar. Tre björkliknande trädväsen kanske, i en utställning som sätter fart på fantasin.

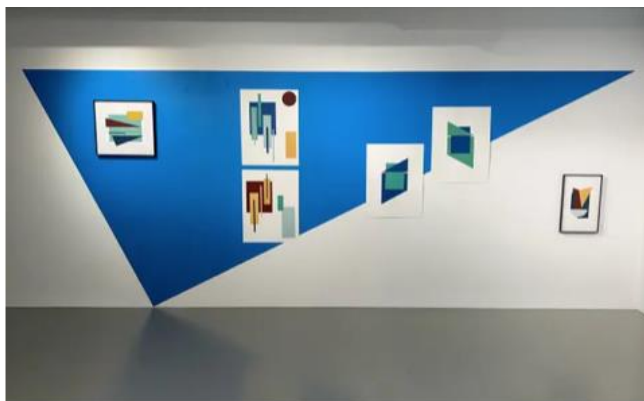

Owe Gustafson, "Ingen konst alls", installationsvy på S.P.G. Foto: SvD

**Owe Gustafson, S.P.G.,
Gävlegatan 10 B, t o m 17
september**

Kliv in på S.P.G. och se de gamla seriefigurerna Lisa och Sluggo i ljuv förening med ett japanskt träsnitt i genren *shunga*, det vill säga ett erotiskt motiv. Just sådana kontraster är legio i Owe Gustafsons innehållsrika utställning. Se bara på

den pyttelilla skulpturen där den yppiga Venus från Willendorf står mittemot en av Giacomettis pennstreckstunna gestalter. Klurigheter lurar inuti klurigheter där en vackert inbunden artist book rymmer en riktig tegelsten.

Mireia Rocher, "Scratched | rubbed | caressed". Installationsvy på Galleri Duerr. Foto: SvD

**Mireia Rocher, Galleri
Duerr, Hudiksvallsgatan 6,
t o m 24 september**

"Scratched, rubbed, caressed" är titeln på Mireia Rochers utställning. Och visst kan man känna sig riven och gnuggad – åtminstone mentalt – vid betraktandet av hennes collage. Men knappast smekt?

Av sand- och slippapper samt smärgelduk skär Rocher, född i Barcelona och bosatt i Uppsala, med grafisk precision och finess ut geometriska former som hon kombinerar på olika sätt på underlag av stål eller papper. De eleganta kompositionerna kan föra tankarna till 1920-talets suprematistiska konst men är också uttryck för ett alldeles eget bildspråk.

Jonas Nobel, ur "The steel which cuts your body and that wich bruise your soul" på Andys Gallery. Foto: SvD

Jonas Nobel, Andys Gallery, S:t Eriksgatan 128, t o m 24 september

Jonas Nobel har i sin mångfasetterade praktik som enskild konstnär och designer fastnat för motorsågen som konstnärligt instrument. En gulmålad manshög gestalt till motorsågsskulptur har fått en skruvad 3D-renderad snok. Så kul och knäppt.

Betraktaren möter även ett stirrande grönt öga intill en hårig näsa med en lika 3D-utskrivna snorbobba. Och alltsammans anspelar subtilt på ett verk av den nyklassiske målaren Jacques-Louis David. Bara en sådan sak.

Clemens Poellinger

Följ skribent

SvD:s journalistiska värdegrund: [Läs mer](#)

Published: Svenska Dagbladet, 2022-08-27

<https://www.svd.se/a/AL44m5/fjorton-utvalda-farger-racker-ett-helt-langt-malarliv>